

СКРИТАТА ТАЙНА В ПСАЛМ 22

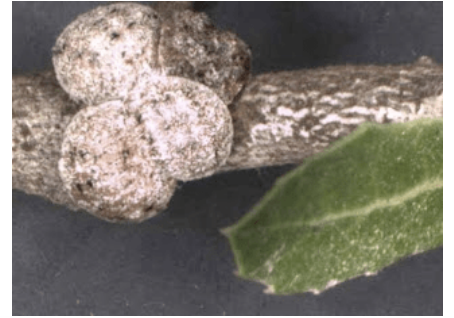
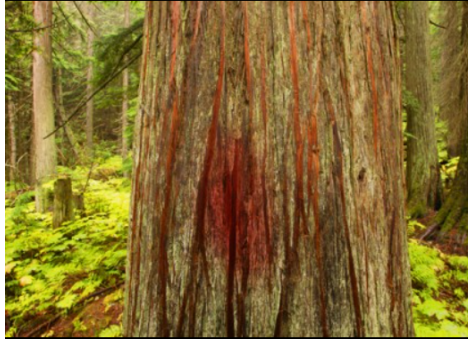

**„А аз съм червей, а не човек,
укоряван от човеците и презиран от людете.“
Псалм 22:6**

Псалм 22 е пророчески и понякога се нарича псалма за кръста, той е част от Библията, в която се разказва за страданията и смъртта на Христос, 1000г. преди Той да отдаде живота Си на кръста заради нас. В стих 1 се казва: „Боже Мой, Боже Мой, защо Си Ме оставил?“ В Евангелията от Матей 27:46 и Марк 15:34, Исус е възкликнал същите думи висейки на кръста. Но в Псалм 22:6 има странни думи - „А Аз съм червей.“ Защо се казва така и какъв е смисълът на тези думи?

В Библията еврейската дума за червей обикновено е „rimmah“но използваната дума за червей в 6 стих е „tola'ath“,което означава ален червей. Не става дума за обикновен червей, а за такъв, който като се смачка, се получава червен, ален цвят. Той е много особен и повече прилича на личинка, отколкото на червей. Когато идва времето женската да снесе яйцата, (което прави само веднъж в живота си) тя отива на ствола на дървото и прикрепя тялото си към него, като прави твърда, червена обвивка около себе си. Тази обвивка е толкова здраво прилепнала към дървото, че е невъзможно да се отстрани без да се разкъса и убие червея. След това аленият червей полага яйцата си под своето тяло в тази защитна обвивка. Когато личинките на червея се излюпят те остават под обвивката. Тялото на майката не само защитава личинките, но то

осигурява и храна за тях-те се хранят от живото тяло на майката. След три дни, младите червеи са пораснали до степен сами да се грижат за себе си, и тогава майката умира. Когато умре, тя отделя ярък червен цвят, който оцветява не само дървото около нея, но и нейните деца, които остават червени за целия си живот. Мъртвото тяло на майката губи своя червен цвят и става подобно на бял восък. Той прилича на парче вълна върху дървото и започва да се отлепва и да пада като сняг на земята. Забележете: Червеят стои на дървото три дни.

Докато аленият червей и обвивката му са още червени върху дървото, те се изстъргват и се използват за да се направи от тях червен оцветител. С него са били боядисвани дрехите на първосвещеника в Израил, покривалото на скинията в пустинята и завесата, която отделяла святото място от Светая Светих в храма. Той е бил е високо ценен. Белия восък се използва за направата на смола, която запазва дървесината. Остатъците от червея също се използват за лекарство, което регулира сърдечния ритъм на човека.

Когато Господ е бил разпнат и плътта Му разкъсана на кръста, когато Той предал духа Си на Отец, завесата в храма се разкъсала от горе до долу, откривайки новия и жив път за нас през завесата, тоест, плътта Му. (Евреи 10:19-21) И вече не трябва да се използват жертвени животни като средство за приближаване към Бога! Христос стана живия път за приближаването ни до Бога и велик Свещеник за нас пред Него.

Така че, какво е имал предвид Исус с думите "Аз съм червей"? Червената нишка, виждаща се в Словото от самото му начало до неговия край, предвещава за Месията и за делото на изкуплението на кръста. Аленият червей се прикрепя към дървото както и Христос го е направил за нас. За да се получи оцветителят за боядисването на тъканите, червеят трябва да се смачка изцяло. Приравнявайки Себе Си на кръста с червей, Христос метафорично говори за презрението на хората към Него. Господ беше мъчен заради нашите грехове, Той бе наранен поради нашите престъпления, бит бе поради нашите беззакония. (Исая 53:2-5) Тук завършва алената нишка на изкуплението.

И както аленият червей умира, за да живеят децата му, така и Христос умря, за да живеем ние чрез Него. Той пожертва и отдаде живота Си на дървото, за да се роди Неговата истинска Църква и всички Негови деца да бъдат умити в алената Му кръв, и греховете им да бъдат очистени и бели като сняг.

„Елате сега, за да разискваме-казва Господ,- макар да са греховете ви като мораво, ще станат бели като сняг, макар да са червени като пурпур, ще станат като бяла вълна.“ (Исая 1:18)

Както аленият червей доброволно умира, за да се родят децата му, така и Христос доброволно прие кръста, за да умре на него, за да можем ние вечно да живеем с Него в Неговото семейство. И както децата на аления червей са покрити от алената течност, отделяща се при смъртта на майката, така и всички повярвали в Христа и новородили се, са покрити от алената Му кръв и греховете им са умити и бели като сняг. Ако аленият червей не умре, не могат да се родят децата му. Ако човека отхвърля Господа Христа като свой личен Спасител, той не може да бъде Негово дете и никога няма да живее с Него във вечността.

Адам и Ева ядоха от плода на забраненото дърво. Преди повече от 2000г един окървавен човек висеше на дърво - римския кръст. Не беше красива гледка за хората, но точно това беше приемливо за Бога. (Исая 53:10) На дървото висеше 100% човек и 100% Бог в едно тяло. Това беше самият Бог в плът. И тази плът изпитваше същите болки като нашите. Каква картина е това на висящия на кръста Христос, Царя на царете, умиращ разпнат на дървото за хората, отхвърлили Бога!

Може би вече разбирате защо Той се приравнява с този червей.

Но единствено по този начин можеше да бъде премахнато проклятието върху човека. Само по този начин човека можеше отново да се върне при своя Баща и да живее завинаги при Него. „А според закона почти всичко с кръв се очиства, и без проливането на кръв няма опрощение.“ (Евреи 9:22)

Затова Христос, Богочовека, издържа на всичко заради нас и победи смъртта. На третия ден той възкръсна като ни оправда пред Отца и ни подари вечен живот! Заради Неговата смърт и възкресение, ние имаме надежда за вечен живот с Бога.

Ние можем да имаме новорождение, защото Христос доброволно пожертва Своя живот върху дървото, издигнато на Голгота. „В Него имаме изкуплението си чрез кръвта Му, опрощението на прегрешенията ни, според богатството на Неговата благодат.“ (Ефесяни 1:7)

Червеният поток на Неговата кръв ни дава възможност да се облечем в дрехата на Неговата праведност!

Превод: Светлина за теб